Bestemmelsen i § 175 fastsætter straf af hæfte eller fængsel indtil 3 år, under formildende omstændigheder bøde, for den, som for at skuffe i retsforhold i offentligt dokument eller bog eller i privat dokument eller bog, som det ifølge lov eller særligt pligtforhold påhviler den pågældende at udfærdige eller føre, eller i læge-, tandlæge-, jordemoder- eller dyrlægeattest afgiver urigtig erklæring om noget forhold, angående hvilket erklæringen skal tjene som bevis. Efter bestemmelsens stk. 2 straffes med samme straf den, som i retforhold gør brug af et sådånt dokument som indeholdende sandhed.

Straffelovens § 302 foreskriver straf af bøde eller hæfte for den, der undlader at føre forretningsbøger, som det ifølge lov påhviler ham at føre, eller gør sig skyldig i grove uordener med hensyn tilførelsen af sådanne bøger eller ved den ved lov foreskrevne opbevaring af disse eller deres bilag.

Udvalget om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet fremhæver, at § 175 omfatter afgivelse af en række vidt forskellige erklæringer af såvel offentlig som privat karakter, mens § 302 allerede i sin nuværende affattelse vedrører tilsidesættelse af bogføringspligten. Udvalget finder det mest hensigtsmæssigt at gennemføre en skærpelse af straffen for manglende eller mangelfuld bogføring gennem en ændring af § 302.

Udvalget foreslår, at straffelovens § 302 affattes således.

»**§ 302.** Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder straffes, såfremt handlingen eller undladelsen er egnet til at medføre betydeligt formuetab eller i øvrigt er af særlig grov karakter, den, som

1) foretager urigtige eller vildledende angivelser i forretningsbøger eller regnskaber, som det ifølge lov påhviler den pågældende at føre eller udfærdige,
2) undlader at føre forretningsbøger eller udfærdige regnskab på den måde, som det ifølge lov påhviler den pågældende at gøre det,
3) undlader at opfylde den ifølge lov foreskrevne pligt til at angive poster eller at specificere disse,
4) undlader at opfylde den ifølge lov foreskrevne pligt til at opbevare forretningsbøger, bilag eller andet regnskabsmateriale eller ødelægger sådant.

Stk. 2. Begås en handling eller undladelse som nævnt i stk. 1 af grov uagtsomhed, er straffen bøde.«

Som en konsekvens af udvalgets forslag vedrørende § 302 foreslår udvalget samtidig, at ordene »lov eller« udgår i § 175. Udvalget fremhæver i den forbindelse, at § 175 i sin nuværende ordlyd og med hensyn til strafferammen på indtil 3 års fængsel ikke er tidssvarende, men at udvalget på baggrund af sit kommissorium ikke har fundet at burde stille forslag om ændring af bestemmelsen i sin helhed.

Samtidig gør udvalget opmærksom på, at der i særlovgivningen findes bestemmelser svarende til den nugældende § 302, f.eks. i skattekontrollovens § 17. Udvalget henstiller, at der i forbindelse med en gennemførelse af udvalgets forslag foretages en gennemgang og eventuel ændring af sådanne bestemmelser i særlovgivningen, således at man undgår tvivl om, hvorvidt en tiltale alene efter § 302 er korrekt f.eks. ved urigtige skatteregnskaber.

2.3. Straffelovrådet skal fremhæve, at regnskaber m.v. i mangfoldige sammenhænge er et vigtigt oplysningsmiddel i forbindelse med bedømmelsen af virksomheders og enkeltpersoners økonomiske forhold, herunder deres kreditværdighed, selskabers indre værdi, m.v. Urigtige eller vildledende regnskaber er derfor egnede til at medføre skuffelser og kan i vidt omfang anvendes som middel ikke blot til at begå berigelsesforbrydelser og unddragelser af skatter og afgifter, men også til at dække over dem.

Straffelovrådet kan tiltræde, at straffelovens § 302 søges udformet på en sådan måde, at bestemmelsen i højere grad tager sigte på grovere forhold, der ikke findes at burde henføres alene under straffebestemmelsen i bogføringsloven. Straffelovrådet kan endvidere tiltræde, at der for sådanne forhold fastsættes en strafferamme, der er væsentligt strengere end den nugældende ramme af bøde eller hæfte.

I udvalgets udkast er det foreslået, at der for alle de af § 302, stk. 1, omfattede forsætlige forhold skal gælde et fælles strafmaksimum på 1 år og 6 måneder. Dette svarer til det strafmaksimum, der er fastsat for de fleste berigelsesforbrydelser i § 285. Straffelovrådet nærer nogen betænkelighed ved forsla-